

det, som ligger indenfor vor Forfatnings Ramme, og det fører ogsaa udenfor, hvad der overhovedet er konstitutionel Opfattelse i noget som helst konstitutionelt Land. Jeg vil derfor meget opfordre den højtærede Statsminister til at gøre det klart, at naar han talte om Kongens Skøn og Kongens Opgave, mente han Kongen med en Minister, dækket af det i Grundloven fastsatte Ansvar, det, der alene giver en kongelig Handling Gyldighed. Det er efter min Opfattelse særdeles ønskeligt, at dette fastslaas. Og det, som har gjort den 29. Marts til en saa uklar og saa vanskelig Dag (Afbrydelse) en saa vanskelig konstitutionel Dag, er, at der ikke den Dag fremtraadte nogen ansvarlig Mand foran Kongen. Der fremtraadte, efter hvad der foreligger i de officielle Dokumenter, først den 30. Marts en ansvarlig Mand; der havde dog været Politikere hos Kongen den 27. Det er det, der har gjort denne Dag konstitutionelt uklar, og jeg tror, det er et oprigtigt og godt Raad til Partiet Venstre, som jo har gennemført det parlamentariske Statsstyre her i Landet og udviklet demokratisk Statsskik, at det ikke skulde gøre disse Begreber uklare overfor Befolkningen; for der kan komme et Øjeblik, da saadanne uklare Begrebers Anvendelse kan komme til at vende sig meget imod det selv, hvis Skæbnen paa en eller anden Maade gaar det imod. Jeg tror derfor, vi gør bedst i at staa fast paa visse konstitutionelle Begreber og ikke søge at udviske dem, idet der kun er en eneste Magt her i Landet, der kunde have Interesse af at udviske Begreberne, og det er den Reaktion, som findes, og som jo arbejder sig stærkere og stærkere frem indenfor det konservative Folkeparti, hvilket jo er saa tydelig tilkendegivet derigennem, at Hr. Højesteretssagfører Harboe er blevet en af sit Partis mest fremtrædende Mænd. Naar daværende Statsminister Zahle, som den højtærede Statsminister paa ny siger, vægrede sig ved at følge Kongens Opfordring om Opløsning, var det, fordi Statsminister Zahle mente, det var uforsvarligt at afbryde Rigsdagens Arbejde paa Valgloven. Jeg gør Hr. Jensen-Sønderup, som ogsaa var inde paa dette Spørgsmaal, opmærksom herpaa. Det, som blev svaret, da der rettedes en Opfordring om Opløsning, støttet paa de udentings Erklæringer, som var afgivne den 27. Marts, var dette: Der er for Øjeblikket Forhandlinger paa Rigsdagen om en Valglov, og de er nær ved at føre til et Resultat,

idet der er Sandsynlighed for, at tre Partier kan enes om en Valglov, som sikrer en retfærdig Fordeling af Mandaterne, derfor er det urigtigt at foretage Opløsningen, før det er prøvet, om ikke denne Valglov kan føres igennem. Det konservative Folkeparti har selv ved efter den 27. Marts, da Rigsdagsarbejdet blev genoptaget, at gaa ind i disse Forhandlinger og gennemføre Valgloven vist Berettigelsen og Rigtigheden af, hvad der den Dag af daværende Statsminister Zahle blev sagt til Hans Majestæt Kongen. Der var ingen Vanskeligheder ved at tilendebringe Arbejdet paa Valgloven; det konservative Folkeparti er, saaledes som dets Fører udtalte, tilfreds med Valglovens Resultat, og i Sandhed, hvis Partiet ikke havde faaet den nye Valglov, vilde det ingen Grund have haft til at være tilfreds, thi det vilde være blevet stærkt forfordelt ved den forrige Valglov.

Naar Hr. Jensen-Sønderup fastslaar, at hans Opfattelse er den, at man ikke vilde være gaaet til Valg, saa snart Valgloven var gennemført, fordi man saa vilde være gaaet til en ny Behandling af Grundlovssagen, gør jeg opmærksom paa, at det har fra vor Side stadig været udtalt, at vi, saa snart Valgloven var sikret, ikke nærrede Tvivl om, at det ikke skulde volde Vanskeligheder at komme til Enighed om Grundloven, og derfor vil jeg ogsaa baade til Hr. Jensen-Sønderup og til Statsministeren sige, at da Stillingen endnu ligger saaledes, at vi gaar til Valg paa en retfærdig Valglov ved Grundlovsbekræftelsesvalget, tror jeg ikke, der vil være Vanskeligheder for at komme til Enighed om Grundloven. Jeg skal herom kun sige, at det ærede Medlem, Hr. Jensen-Sønderup, kan dog ikke forlange, at vi paa Forhaand skal opgive Haabet om, at han og hans Parti vil indtage samme Standpunkt, som de indtog forrige Gang, vi drøftede Grundloven her i Tinget. Da var de nemlig enige i og villige til at foretage en Ændring med Hensyn til de 18 landstingsvalgte. Det vilde dog være mærkeligt paa Forhaand at mene, at Venstre skulde være aldeles utilbøjeligt til at forhandle og prøve, om der ikke var Mulighed for at naa til Enighed om denne Ordning, navnlig da Institutionen: de 18 landstingsvalgte, saaledes som det er antydnet, kunde anvendes til at sikre et for de Konservative helligt Princip, nemlig den fuldkomne Forholdsmæssighed ogsaa i Landstinget.

Naar den højtærede Statsminister udtalte, at det skulde være interessant at se